

Duceți-vă în toată lumea și vestiți Evanghelia!

SPERANȚA

Februarie 2021, Anul 8 - Nr. 83

SFĂTURI PENTRU ANUL NOU

Păstor Cornel Ghiță

CONȘTIINȚA – UN ECOU AL LUI DUMNEZEU

Prof. Dr. Voicu Tudorache

Pescuirea Minunată

Păstor Traian Secară

ECHIPA DE CONSILIERI SPIRITUALI:

Gelu Bondor, Biserica Adelaide
Dorel Brândaș, Biserica Harul
Ioan Bușan, Biserica Perth
Daniel Cârpean, Biserica Harul
Marin Cucuian, Biserica Maranata
Traian Secară, Biserica Maranata
Daniel P. Nicolici, Biserica Speranța

ECHIPA EDITORIALĂ:

Constantin Oprănescu, Ioan Ciobotă – Radio Vocea
Evangeliei Timișoara, Aneta Oprănescu.
Coordonator tehnic, printing, expediere email și facebook:
Adrian Buzgău. Telefon: 0433766376

PENTRU DETALII, CORESPONDENȚII:

Adrian Buzgău, Biserica Maranata 0433766376
Aurel Coța, Biserica Philadelphia 0419925990
Gheorghe Bedreag, Biserica Maranata 0490345608
Daniela Hălmăjan, Biserica Speranța 0405574219
Emanoil Căiță-Mândră, Prima Biserică Baptistă 0478472966
Iacob Cerbu, Prima Biserică Baptistă 0425295401
Leon Curelușă, Biserica Betania 0414333225
Viorel Sabou, Biserica Adelaide 08 83878393
Sarah Văran, Biserica Harul 0401754759

Costul unui abonament pe 1 an: \$40.00 + cheltuieli de transport.

CONT: Romanian Speranta Association Inc.
National Australia Bank,
BSB - 083214, CONT Nr. – 879530941

Adresa Redacției: 35 Reid Street, Brown Hill, 3350 Vic; Ph. 0423659724, email: sperantaaus@gmail.com

STAI ASCUNS ÎN DUMNEZEU

1 Ianuarie 2021

Ioan Ciobotă

Radio Vocea Evangheliei, Timișoara

„La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.”
(Geneza 1:1)

Mii de păsări au murit în noaptea de Anul Nou, în Roma. Datorită faptului că s-au speriat de artificii, au zburat din cuiburile lor la miezul nopții, apoi au fost orbite și înșelate de luminile și zgomotele asurzitoare, așa încât nu s-au mai putut ghida corect în zborul lor.

Porumbeii se orientează după câmpul magnetic al Pământului, după poziția Soarelui, după mirosuri și repere vizuale. Dumnezeu, care „a făcut cerurile și pământul”, a pus în creierul porumbeilor niște sisteme incredibil de inteligente. Dar în noaptea de Revelion aceste sisteme de navigație au fost înșelate, drept urmare mii de porumbei din Roma au murit, pentru că au fost la momentul nepotrivit, în locul nepotrivit.

Dumnezeu să ne dea înțelepciune ca în 2021 să fim întotdeauna la momentul potrivit, în locul potrivit, așa cum vrea El pentru noi.

Să nu umblăm în întuneric, ci în Lumină - Cristos este Lumina lumii.

Să nu ne ghidăm după artificii înșelătoare ale acestei lumi, ci după Soarele neprihănirii - Cristos.

Să nu ne lăsăm sufletul cuprins de frică teribilă și de groază, ci să stăm în Cristos - Pacea noastră.

„Căci voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Cristos în Dumnezeu.” (Coloseni 3:3)

Chiar dacă...

Christy Dume

Chiar adâncimea, Doamne, de s-ar pune
Spre moarte să m-alunge înc-un pas;
Chiar dacă noaptea-n taină m-ar răpune
De dragostea Ta sfântă nu mă las!

Chiar dacă viața s-ar uita spre mine
Și ca un zvon rebel m-ar lepăda;
Chiar îngeri de m-ar face în ruine,
Din mâna Ta, Isuse, nu m-aș da!

Chiar dacă lumea și a ei făptură
Ar face-n mine un viclean război;
Chiar de mi-ar cere doar o picătură,
În lume, Doamne, nu mai plec 'napoi!

Chiar dacă o putere pământescă,
Ar vrea să mă doboare-n orice ceas
Și prin zdrobire lacrima să nască;
Din dragostea Ta, Doamne, nu mă las!

ASCULTAȚI BIBLIA ÎN 90 DE ORE!

**Fratele Ioan Ciobotă, de la postul de radio Vocea
Evangeliei Timișoara, a înregistrat audio toată Biblia.
Se poate găsi pe Youtube sau pe Google dacă tastezi:
„Biblia audio lectura Ioan Ciobotă”.**

SFATURI PENTRU ANUL NOU

Păstor Cornel Ghiță - Maranata, Melbourne

Nu știm ce a pregătit Dumnezeu pentru noi în acest an, dar știm că în anul care a trecut Dumnezeu ne-a învățat câteva lecții. Una din aceste lecții este că lucrurile se pot schimba atât de repede, nu doar în ceea ce privește viața noastră, a familiei, a unui oraș, sau a unei țări, ci în lumea întreagă.

Este normal să facem planuri, dar întotdeauna să ne aducem aminte de ceea ce spune Iacov: „...dacă va vrea Domnul...”. Pentru că, într-o clipă, pot să se schimbe lucrurile în rău, sau în bine.

Aș dori să ne aducem aminte de câteva lucruri care nu se vor schimba în anul în care am intrat.

*** Isus Cristos este același ieri și azi și în veci! (Evrei 13:8).**

Domnul nostru Isus Cristos nu se va schimba în anul acesta! Nu știm ce va fi în săptămâna care vine, sau în timpul care urmează, dar cel credincios știe, și nicio clipă nu trebuie să uite: Domnul nostru, în care ne-am pus toată încrederea, nu se va schimba.

*** „Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru, Isus Cristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări...” (Efeseni 13).** Mergând mai departe, poziția și privilegiile pe care noi le avem în

Cristos nu se vor schimba în anul acesta. Aceste privilegii le găsim în Epistola către Efeseni: noi suntem mântuiți, noi suntem justificați, socotiți neprihăniți înaintea lui Dumnezeu, suntem copiii lui Dumnezeu, suntem moștenitori, ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Cristos. „În El am fost făcuți și moștenitori, fiind rânduiți mai dinainte, după hotărârea Aceluia care face toate după sfatul voii Sale” (Efeseni 1:11). Nu știm ce va fi în lumea aceasta în anul acesta, nu știm ce va fi cu viața noastră, sau în familia noastră, dar când știm sigur, cu toată convingerea, cu toată ființa noastră, cine suntem în Cristos și că nimic nu se poate schimba, nu putem noi oare să fim liniștiți? Tozer spunea că noi creștinii trebuie să-L dorim pe Dumnezeu, dar așa de mult trebuie să-L dorim, și așa de mult trebuie să-L prețuim încât dacă am pierde toate lucrurile din lumea aceasta, dar dacă El rămâne în mine nici să nu observ că am pierdut ceva, pentru că toate celelalte lucruri nu au valoare, nu au importanță. Doar atunci când sunt gata să renunț la totul pentru Domnul, doar atunci inima mea însetează pentru Domnul. Nu trebuie să uităm că privilegiile noastre în Cristos nu se vor schimba nici dacă încep să se clatine temeliele pământului.

Promisiunile pe care Dumnezeu ni le-a făcut în Cuvântul Său nu se vor schimba în anul acesta în care am intrat.

Iată câteva din cele 365 de promisiuni pe care le găsim pe paginile Bibliei:

*** „Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi” (Evrei 13:5).**

Indiferent prin ce situație treci, cu privire la sănătate, cu privire la cineva drag, copilul tău, familia, poate cu serviciul tău, sau orice altă situație, aș vrea să-L lași pe Dumnezeu să se apropie de tine prin Duh, prin Cuvântul Său și să-L auzi când îți spune: „Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi!”. Să nu-l lași pe cel rău să îți întunece mintea, inima ta, ascultă-L pe Domnul Domnilor, care nu se schimbă, pe Tatăl nostru care ne iubește atât de mult. El îți spune: „Nicidecum, cu niciun chip n-am să te las!”.

*** „Harul Meu îți este de ajuns...” (2 Corinteni 12:9).**

Nu știm prin ce vom trece în anul acesta, dar chiar dacă ar veni tragedii peste noi, dacă Harul lui Dumnezeu este cu noi avem destul. Chiar dacă voi pierde pe cineva drag și sufletul meu va fi zdrobit, chiar și atunci Harul lui Dumnezeu îmi va fi suficient ca să mă poarte la liman.

*** Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire” (1 Ioan 1:9).**

Sigur, niciun credincios nu dorește să păcătuiască, dar dacă se întâmplă, avem această promisiune.

*** Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată” (Iacov 1:5).**

De multe ori, când trecem prin necaz, atunci avem nevoie de înțelepciune. Dumnezeu îți va da înțelepciune să înțelegi, sau chiar dacă nu vei înțelege, Dumnezeu te va face să ai atitudinea pe care El o așteaptă.

(continuare la pag. 10)

Portretul

Fiului

Un om bogat, pasionat de artă, avea în colecția lui opere ale tuturor marilor maeștri. Deseori stătea împreună cu unicul său fiu, admirând minunatele piese din colecția lor. Dar a izbucnit războiul și fiul a fost înrolat și trimis la luptă. El a dat dovadă de mult curaj și a murit la datorie, în timp ce salva viața unui camarad. Când a primit anunțul, tatăl a fost profund îndurerat de pierderea unicului său fiu.

O lună mai târziu, a auzit bătăi la ușă. În prag stătea un tânăr cu un pachet mare în brațe... El a spus:

- Domnule, nu mă cunoașteți. Eu sunt soldatul pentru care fiul dumneavoastră și-a dat viața. În acea zi el a salvat multe vieți ale celor răniți, dar, în timp ce încerca să mă ducă pe mine într-un loc sigur, un glonț i-a străpuns inima, el murind pe loc... Deseori ne vorbea de dumneavoastră și despre pasiunea pe care o aveți pentru artă.

Tânărul i-a înmănat pachetul.

- Eu nu sunt un pictor cunoscut, dar sunt convins că fiul dumneavoastră ar fi vrut să aveți acest tablou. Tatăl a început să desfacă ambalajul. Era un portret al fiului său, pictat de tânăr. Privindu-l atent, a fost uimit de felul în care tânărul pictor a reușit să surprindă chipul, dar și personalitatea fiului său. Tatăl a scos un suspin și cu ochii plini de lacrimi a mulțumit tânărului, oferindu-i și o sumă de bani pentru tablou.

- O, nu se poate așa ceva, domnule... Toată viața nu voi putea să plătesc pentru ceea ce fiul dumneavoastră a făcut pentru mine.

Tatăl, de câte ori avea vizitatori, începea prin a le arăta portretul fiului său, și numai, după aceea le dădea voie să vadă marile capodopere colecționate.

După moartea bătrânului tată, s-a organizat licitația marii lui colecții de tablouri. S-au adunat foarte multe persoane care doreau să vadă și, mai ales, să achiziționeze tablouri. La deschidere, pe podium era postat portretul fiului. Persoana delegată să conducă licitația, a deschis sesiunea, lovind cu ciocănelul:

- Începem licitația cu acest portret al fiului. Cine deschide oferta? În sală s-a lăsat liniște. Apoi, de undeva din fundul sălii, o voce a strigat:

- Am venit să vedem marile opere! Sări peste această piesă!...

Netulburat, judecătorul a continuat:

- Face cineva o ofertă pentru acest portret?...

100?... 200?... Din sală, cineva a strigat iritat:

- Nu am venit pentru acest portret!... Ne-am adunat pentru picturile lui Rembrandt, Fragonard, Van Gogh, Matisse, Picasso și ale celorlalți maeștri!... Haideți să trecem, cu adevărat, la licitație!...

Netulburat, judecătorul a continuat:

- Fiul!... Fiul!... Îl vrea cineva pe fiul?!...

Într-un târziu, din cel mai îndepărtat colț al sălii s-a auzit o voce timidă:

- Dau eu \$10 pentru acest portret...

Era cel care fusese, ani mulți, grădinarul tatălui și al fiului. Fiind un om sărac, nu putea să ofere mai mult.

- Există o ofertă de \$10!... Cine dă mai mult?!... Dă cineva 20? Sala era în fierbere.

- Dați-i-l lui pentru \$10. Să trecem la maeștri! La maeștri!

Nu-l voiau pe fiu. Toți doreau să profite de ocazie și să cumpere opere mari pentru colecțiile lor. Ferm, judecătorul a continuat:

- \$10, odată! \$10, de două ori! Și, lovind cu ciocănelul în masă:

- Adjudecat! VÂNDUT pentru \$10!

Din față, cineva a izbucnit:

- În sfârșit, putem trece la marea colecție!...

Calm, judecătorul a pus jos ciocănelul, spunând:

- Îmi pare rău, dar licitația s-a încheiat.

Rumoare în sală:

- Dar tablourile? Colecția?

- Regret, a spus judecătorul. Când am fost desemnat să conduc această licitație, mi s-a comunicat o prevedere secretă din testament, pe care nu am avut voie să o fac cunoscută decât în acest moment: licitația se referă numai la portretul fiului! Cine îl ia, moștenește întreaga avere, care include și toată colecția de opere de artă! Omul care-l primește pe FIUL obține TOT!...

„Și mărturisirea este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viața veșnică, și această viață este în Fiul Său. Cine are pe Fiul, are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu, n-are viața” (1 Ioan 5:11-12).

17 IANUARIE 2021 - BOTEZ LA BISERICA BAPTISTĂ PERTH, WA

Păstor Ioan Bușan

La data de 10 Ianuarie 2021 Biserica Baptistă din Perth s-a bucurat de sărbătoare. Doi tineri, după ce au înțeles dragostea Lui Dumnezeu și chemarea la mântuire, au decis să-și pecetluiască decizia de a-L urma și sluji pe Cristos în actul botezului nou-testamentar.

Corina Bocoș și Leon Rehl au devenit astfel cei mai tineri membri ai Bisericii noastre.

Decizia Bisericii de a organiza serviciile de duminică seara în limba engleză încep să-și arate roadele. Corina vorbește românește așa cum vorbesc toți copiii de români născuți în Australia. Leon nu vorbește de loc românește și totuși, după aproape un an de frecventare a Bisericii împreună cu familia, a luat această decizie.

Sigur, ca români care am lăsat în urmă un mod specific de închinare caracterizat de ethos autohton suntem nostalgici... N-avem voie să uităm însă că însăși

Biserica primară, în Faptele apostolilor, a fost etnică doar la începuturi. Începând cu sutașul Corneliu, în capitolul 10, continuând apoi cu ceea ce se întâmplă după capitolul 13, se poate observa procesul prin care Biserica începută între evrei se deschide și pentru oameni din alt neam.

Suntem recunoscători Domnului pentru îndurarea care continuă să Ți-o arate față de noi.

ȘCOALA BIBLICĂ DE VACANȚĂ LA PRIMA BISERICĂ BAPTISTĂ

Prima Biserică Baptistă Română din Australia a avut, pe parcursul a trei zile, Școala Biblică de Vacanță. Copiii Bisericii s-au bucurat, au cântat, au avut diferite activități, laborator și o mulțime de alte evenimente plăcute. Mulțumim liderilor care s-au ocupat de această lucrare, profesorilor de la Școala duminicală și tuturor celor care au ajutat.

Speranța - Februarie - 2021 - Melbourne, Australia

CONȘTIINȚA – UN ECOU AL LUI DUMNEZEU

Prof. Dr. Voicu Tudorache

Fiecare ființă umană are ceea ce se numește *conștiință*. Ca să ai conștiință nu este nevoie să urmezi un sistem de învățământ. Odată ce ai devenit ființă umană, te orientezi, știi care este stânga, dreapta, poți să fii un analfabet, fără nici un gram de cultură, conștiința există în fiecare. De ce există? Pentru că Dumnezeu, care este o ființă morală, a proiectat legea morală și la nivel de ființă umană. Asta pentru că noi suntem alcătuiți după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, și atunci unele din atribuțiile care dau chipul Lui sunt proiectate, sunt amprentate în noi. La fel și conștiința, ea este un ecou al lui Dumnezeu în ființa umană. Ea este înscrisă în genomul moral al omului, indiferent de sex, sau de epocă, este vocea lui Dumnezeu care își are lăcașul în fiecare ființă umană. Și asta pentru că substratul existenței funcționării acestei conștiințe asigură responsabilitatea și răspunsul pe care-l vom da când vom fi în fața scaunului de judecată al lui Dumnezeu.

Dacă eu nu știu de ce am făcut fapta, atunci nu pot fi judecat. Din acest motiv, Dumnezeu va căuta ca acest teritoriu pe care L-a proiectat în noi să-l aparțină Lui. Și orice intervenție asupra unui om îl va putea mutila, îl va putea omorî, dar nu-i va putea șterge, anihila ecoul conștiinței. Acesta este un teritoriu pe care Dumnezeu îl păstrează pentru ca noi să fim responsabili. Altfel am fi ca niște râme, n-am putea fi trași la răspundere. Conștiința omului este un teritoriu care îi aparține Lui, și ne conferă nouă umanitatea.

În momentul când prin diferite metode se alterează, se modifică conștiința umană, sau printr-o boală nervoasă se desființează, nu mai ești tras la răspundere. Din perspectiva mea și din ceea ce spune Biblia, există o intangibilitate a conștiinței. Omul poate fi mutilat, anihilat, dar conștiința lui va rămâne prezentă. În momentul când va fi abolită, nu mai poți fi tras la răspundere pentru ceea ce ai făcut.

Trebuie mereu să revenim la Biblie. Ea este un fel de geamandură, adică un semnal care desparte un teritoriu riscant de cel protejat. Biblia bine cercetată, înțeleasă, meditată, respectată, poate funcționa ca un manual de supraviețuire. Adică mă orientează și-mi arată ce este bine, ce este rău, ce este drept, ce este nedrept, este spurcat, este curat și făcând ceea ce îmi arată ea eu voi avea o traiectorie a destinului, iar nefăcând, voi avea altă traiectorie. Din acest punct de vedere, Biblia rămâne un manual absolut de supraviețuire. Ca orice medicament sau vaccin, Biblia citită, asimilată și practică în viața de zi cu zi, îmi produce și ea anticorpi împotriva păcatului care generează moartea. Cine citește zilnic, cine se roagă și meditează, are nu numai anticorpi și se ferește pe cât se poate de păcat, ci aici apare și discernământul, care este fundamental în orientarea noastră spirituală. Discernământul ne ferește de deruta generală provenită din zvonuri sau informații contradictorii, confuze care nu duc într-o direcție definită. Acest discernământ și conștiința umană îți va arăta ce trebuie făcut cu adevărat, ce trebuie respins, refuzat și ce trebuie preluat.

Confuzia, ceața în care se zbate omul este datorată faptului că nu și-a dezvoltat anticorpii împotriva păcatului pentru a avea discernământul asupra a ceea ce trebuie făcut. Ce trebuie să fac aici, acum? Și ca să știu ce trebuie să fac aici și acum, eu trebuie să văd ce este, cum spune Biblia, legat și dezlegat dincolo, în Ceruri. Și ca să știu ce se întâmplă dincolo, eu trebuie să am discernământ, iar ca să am discernământ trebuie să am o asimilare, prin Duhul Sfânt, a învățăturilor Bibliei.

Extras din interviul realizat de Ioan Ciobotă, de la Radio Vocea Evangheliei Timișoara, cu Prof. Dr. Voicu Tudorache, medic pneumolog, Spitalul Victor Babeș din Timișoara.

BOTEZUL ȘI MÂNTUIREA

Păstor Teofil Ciortuz

Folosim ocazia sărbătorii botezului Domnului Isus ca să adresăm problema rolului botezului în mântuire. Domnul Isus a spus foarte clar: „*Cine va crede și se va boteza va fi mântuit, dar cine nu va crede va fi osândit*”. (Marcu 16:16) Dacă botezul era opțional, Domnul Isus ar fi spus că este suficient să credem, dar El a adăugat și botezul.

Trebuie spus că, în funcție de descompunerea pe bucăți a acestui verset simplu, există mai multe poziții în privința credinței, botezului și mântuirii. Primele patru poziții sunt, evident nebiblice, iar a cincea este poziția scripturală.

1. Indiferent că te botezi sau nu, crezi sau nu, omul nu poate fi mântuit pentru că nu are de ce să fie. Fals.

Aceasta este poziția ateilor, dar și a celor mai mulți evrei, hinduși, budiști, musulmani, etc, care fie nu cred în Dumnezeu, fie nu consideră că mântuirea se află în Domnul Isus Cristos. Este evident că o astfel de poziție este contrară Bibliei și este o insultă la adresa Domnului Isus, singurul prin care ne este dată mântuirea (1 Timotei 2:3-6, Ioan 14:6).

2. Mântuirea este posibilă chiar dacă nu crezi și nu te botezi. Fals.

Această poziție este susținută de universalisti; ei cred că, în cele din urmă, Dumnezeu îi va mântui pe toți oamenii. Ei chiar folosesc versete scoase din context, precum 1 Timotei 2:6. Este totuși clar că Domnul Isus a afirmat că nu toți vor fi mântuiți (vezi Matei 7:13-14), iar apostolul Pavel a avertizat că unii nu vor fi mântuiți, ci vor suporta mânia lui Dumnezeu (Efeseni 5:5-6).

3. Mântuirea poate fi primită de unul care este botezat, deși nu crede. Fals.

Cei ce susțin botezul copiilor mici, ca atare incapabili să creadă, afirmă că botezul are valoare chiar dacă nu este făcut pe baza credinței personale. Această poziție contrazice Biblia, care afirmă clar că o condiție necesară pentru botez este credința (Fapte 8:35-37),

la fel ca și pentru mântuire (Romani 10:9-10). Este de prisos să mai spunem că niciunde în Biblie nu este menționat botezul pruncilor, și nici în istoria Bisericii din primele veacuri.

4. Mântuirea poate fi primită de cineva care crede, dar refuză să fie botezat. Fals.

Nu includem aici pe cei care, din anumite motive obiective, nu pot să fie botezați (de exemplu cei care se convertesc în ultimele clipe de viață). Botezul este un prim act de ascultare pe care Domnul Isus îl cere credinciosului. Dacă această ascultare este refuzată, cum ar putea cineva să creadă că un convertit va fi gata să-și dea chiar viața pentru Domnul? Exemplul credincioșilor din Noul Testament arată clar că, imediat după convertire, credincioșii au primit botezul (Fapte 2:38, Fapte 8:38, Fapte 10:48, Fapte 22:16, etc).

5. „Cine va crede și se va boteza va fi mântuit.” Adevărat.

Nu este nevoie de prea multe explicații. Cuvintele Domnului Isus sunt clare, simple, ele indică și ordinea necesară (mai întâi credința, apoi botezul), și conferă și siguranța mântuirii celor ce ascultă de Domnul. Mântuirea este personală, este bazată pe credința personală, iar botezul administrat celui credincios este un act de ascultare de Mântuitorul și de identificare cu El și cu adunarea credincioșilor. În concluzie, parafrazând, am putea spune ca slujitorii lui Naaman Sirianul: „*Dacă Domnul Isus ți-ar fi cerut un lucru greu, nu l-ai fi făcut?*” (2 Împărați 5:13). Dacă botezul este o piedică atât de mare, ce vei spune când va trebui să suferi pentru Evanghelie? Un credincios născut din nou nu ar trebui să aibă vreo problemă cu ascultarea de Domnul. Iar celui care a crezut în Domnul Isus și încă nu a primit botezul, le putem spune:

„*Și acum, ce zăbovești? Scoală-te, primește botezul și fii spălat de păcatele tale chemând Numele Domnului.*” (Fapte 22:16).

Lăcrimi în apele Dunării...

RADU TAȘCĂ

Când vorbim de misiune, azi ne gândim la bani pentru subvenționarea unui misionar, la o persoană bine pregătită, care să fie capabilă să facă lucrarea sfântă, și la un loc potrivit, unde fără multe greutăți să poată face lucrarea de dezrobire a sufletelor din păcat și patimi, de propășire a Împărăției lui Dumnezeu. Se pare că datorită acestei mentalități avem pe harta țării câmpii întinse nedestelenite pentru Evanghelie, mari zone unde religia e doar o formă seacă, un ceremonial, un creștinism formal, căci oamenii nu cunosc mântuirea lui Dumnezeu, nu se bucură de ea, nu trăiesc voia Domnului ci îl blestemă, înjură cum știu mai urât, trăiesc în beții, în desfrâu, în înșelăciuni și minciună, și chiuind, merg spre pierzare, spre iad. Ei nu cunosc Evanghelia. În biserici e cântată, dar nu e trăită nici chiar de cei ce o cântă. Totuși, ei sunt frații noștri, noi purtăm răspundere de soarta lor veșnică. O, Doamne, fă să înțelegem aceasta!

Lucrarea fratelui Radu Tașcă în Dobrogea, Bulgaria și Macedonia ne poate servi ca bun exemplu cum, fără bani, chiar fără pregătire specială și fără condiții prielnice, se poate face lucrarea de salvare a păcătoșilor. Singura cerință e ca persoana să fie aprinsă de jarul dragostei divine și să fie la îndemâna Duhului Sfânt. Atunci nu zice: „*Eu sunt prea tânăr*” sau „*Eu sunt prea bătrân*”; „*Eu sunt prea sărac*” sau „*Eu nu sunt pregătit pentru o așa lucrare*”. Toate acestea dispar. Dumnezeu, spre a mântui păcătoșii, are nevoie de oameni, nu de bani, pregătire, licențe sau condiții optime.

Radu Tașcă a fost un bun misionar român. El s-a născut la 10 octombrie 1884, în comuna Felnac, lângă Arad, teritoriu ce pe acea vreme aparținea Austro-Ungariei. Conform relatărilor sale date în revista „*Luminătorul*”, s-a convertit de tânăr, iar la 15 octombrie 1899 a fost botezat la Pecica, județul Arad, de către George Crișan, predicator al Evangheliei în acele părți. Radu avea 15 ani. După doi ani, deci la 17 ani, împins de sărăcie, și-a făcut pașaport și în 1901, împreună cu fratele său Nicolae au trecut granița în România și s-au dus la București să caute un serviciu; și au găsit. Duminica, mergeau să se închine Domnului împreună cu frații germani.

Acolo, au întâlnit pe un alt frate român, Petru Selegean. Pe acea vreme, încă nu exista în București o Biserică Baptistă română. Fratele Radu a dorit să se formeze una. În cursul săptămânii, la slujbă, el și ceilalți doi vorbeau altora despre mântuirea sufletului prin jertfa Domnului Isus Cristos, iar duminica duceau pe unii la biserică, dar cum serviciul era în limba germană, lucrarea lor nu a dat rezultate. Oamenii nu înțelegeau predicarea Evangheliei și ca urmare nu se pocăiau.

În anul 1902, au auzit că la Cernavodă, la lucrările podului peste Dunăre se plătește bine și amândoi frații Tașcă s-au dus acolo. Radu s-a angajat la vopsirea podului. Avea ca tovarăș de lucru pe Vasile Chișa, care era din comuna Arabagii. Pe vremea aceea nu era nicio Biserică Baptistă română în Dobrogea. În timp ce vopsea sus pe înălțimea podului, fratele Radu îi spunea lui Chișa cum Dumnezeu i-a schimbat viața, cum el se bucură de mântuirea sufletului. Vasile Chișa a văzut că Radu nu înjură, nu minte, nu umblă după plăceri, ci trăiește o viață cu adevărat creștină, așa cum îi citea lui din Noul Testament, atunci când aveau puțin timp liber pentru mâncare.

Cuvântul citit și Cuvântul trăit l-au convins pe Chișa că el, deși se numește creștin, nu trăiește viața de creștin. Într-o zi, acolo pe înălțimea podului de peste Dunăre, Vasile Chișa, trezit de Duhul Sfânt, s-a rugat Domnului; zdrobit sub povara păcatelor, plângea și lacrimile îi curgeau de pe obraji în apele Dunării. Acolo sus, Chișa s-a predat Domnului. Mai târziu, fratele Radu, depănându-și amintirile, a scris: „*Dacă pentru Iacov, Betelul, locul unde a văzut scara cerului, a rămas de neuitat, dacă pentru femeia samariteancă, locul de la fântâna lui Iacov, unde L-a întâlnit pe Domnul, a rămas de neuitat, tot așa pentru fratele Vasile Chișa, înălțimea podului de peste Dunăre a rămas de neuitat*”. Fără amvon și fără să fie într-o clădire frumoasă, fără cor, fără orgă și fără un program bine pregătit, fratele Radu i-a vestit Evanghelia și Chișa a ajuns să cunoască și să primească mântuirea scumpă a lui Dumnezeu. Tot acolo, pe înălțimea podului, el a învățat să cânte laudele Domnului.

Radu a scris acasă la Pecica despre posibilitățile de lucru la Cernavodă și curând alți cinci bapțiști români au sosit la Cernavodă. Ei au fost: Vasile Brad, Ion Lăudan, Mita Chevereșan, Alexa Chevereșan, toți din Pecica, și Maxa Comloșan din Arad Micălaca. Vasile Brad și Maxa Comloșan erau cumnați cu fratele Radu. Acum, au închiriat o casă și au început să aibă servicii de închinăciune la Cernavodă. Aceasta a fost prima Biserică Baptistă română pe pământul Dobrogei. Fratele Radu, deși încă nu avea 20 de ani, a devenit predicatorul acelei biserici și în fiecare duminică aveau un grup de săteni ce veneau să asculte Evanghelia. Toți cântau cu multă înflăcărare și se simțeau bine împreună. Câteva persoane s-au predat Domnului. Întrucât fratele Radu nu era ordinar, a scris fratelui Mihai Muntean, care era Păstorul Bisericii baptiste române din Ketegyhaza, Ungaria, să vină la Cernavodă pentru săvârșirea botezului nou-testamental. Acesta a venit și în anul 1903, a săvârșit botezul în apele Dunării. Nu știm precis câți au fost botezați, dar avem unele nume înscrise pe răbojul istoriei: Vasile Chișa, soția lui, Sofia Chișa, N. Teodorescu. Mihai Cenădan și alții. După botez,

fratele Munteanu a mai rămas câteva zile la Cernavodă pentru servicii de evanghelizare. Seară de seară, grupul de frați a fost harnic și a adus pe alții la ascultarea Evangheliei. Cei proaspăt convertiți au avut de îndurat multă batjocură, întrucât au părăsit păcatul și stricăciunea. Li se spunea că s-au rătăcit, că „și-au părăsit legea”, dar ei știau că au părăsit înjurăturile, fumatul, bețiile, dansurile, destrăbălările; știau că s-au rătăcit de la un creștinism formal la unul adevărat, s-au rătăcit de la calea păcatului la calea Domnului. De aceea batjocura nu i-a doborât, ci au purtat-o cu bucurie, căci citeau în Evanghelie cuvintele Domnului Isus: „*Ferice va fi de voi când, din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prigoni și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră! Bucurați-vă și veseliți-vă...*” (Matei 5:11-12).

Ba din contră, batjocura a devenit folositoare. Ea a stârnit curiozitatea la unii, care acum veneau la casa de rugăciune să vadă cine sunt pocăiții, și dragostea fierbinte de la început a cucerit și pe alții.

(va urma)

Mamă, ce pot să fac pentru tine?

După moartea tatălui, fiul a hotărât să-și trimită mama la casa de bătrâni.

O vizita rar, mereu având o scuză - lipsă de timp.

Într-o zi a fost sunat de la azil.

- Mama dumneavoastră se află pe patul de moarte, vă rugăm veniți cât mai repede la ea.

Când fiul a intrat în odaia mamei, ea era întinsă în pat, zăcând. A întrebat-o:

- Mamă, ce pot să fac pentru tine?

Bătrâna a răspuns:

- Instalează un aparat de aer condiționat deoarece vara aici e foarte cald și iarna foarte frig. Și pune în odaie un frigider. De multe ori adormeam flămândă deoarece nu aveam unde să păstrez alimentele.

Fiul a rămas uimit.

- Mamă dar nu te-ai plâns niciodată, iar acum când ți-au rămas puțin de trăit ai hotărât să-mi ceri asta. De ce?

- Dragul mamei, eu am putut să suport frigul, căldura, durerea și foamea, dar, când vei îmbătrâni, copiii tăi te vor trimite aici și mă tem că îți va fi greu.

Roman Adriana Sandu / facebook

Surplusul tău este belșugul lor...

Nu ne trebuie o avere pentru a ajuta; unii zic că dacă ar câștiga câteva sute de milioane la loto, ar da săracilor și ar face orfelinate și alte lucruri mari pentru sărmani, dar am realizat că nu trebuie să fii milionar ca să ajuți, trebuie doar să îți faci curat în șifonier și să dăruiești lucruri la care ții, dar pe care nu le mai folosești. Am rămas șocat când am încălțat câteva persoane cu ceea ce nu mai purtam de ani de zile, încălțăminte foarte bună, dar uitată undeva prin dulapul de încălțăminte.

Americanii au o vorbă: „dacă ai un dolar ai o bogăție din care să dăruiești”. Așa ne facem și noi misiunea. Ne întreabă oamenii ce sponsori avem de ne permitem atâta misiune pentru cei sărmani. Adesea le spun că *bogăția* noastră vine de la oamenii care, după ce-și achită datoriile, nu strâng pentru zilele lor negre, ci dăruiesc pentru cei ce deja trăiesc zile negre. N-ai vrea să faci lumină în zilele întunecate ale altora?

Azi m-au uimit din nou sărăcia și neputința unor de a ieși din ea. Am plâns și am râs cu ei, le-am ascultat poveștile, am intrat în casele lor, m-am rugat pentru ei, am pus o mână de dragoste pe oameni care erau dependenți de „*aurolac*” și le-am spus că Isus Cristos îi poate ajuta. Le-am vorbit fetelor tinere despre cât de prețioasă este puritatea lor, le-am vorbit băieților despre cât de periculos este să se arunce în patimi sexuale. Când ne întrebau ce ne iese nouă că-i ajutăm pe ei, le răspundeam că răsplata noastră nu e pe pământ, ci dincolo, și chiar de n-ar fi fost vreo răsplată, iubirea lui Cristos din noi este cea mai mare răsplată.

Cu prețuire, Toni Berbec

Aici ne puteți susține: Asociația Centrul Creștin Profides.com

SFATURI PENTRU ANUL NOU (continuare de la pag. 3)

Păstor Cornel Ghiță - Maranata, Melbourne

*** „Voia lui Dumnezeu este sfințirea voastră” (1 Tesaloniceni 4:3).**

Voia lui Dumnezeu cu privire la viața mea, la felul cum trebuie să trăiesc în anul acesta nu se va schimba. Voia lui Dumnezeu este să trăiesc în curăție, să caut să mă asemăn tot mai mult cu Domnul Isus Cristos, asta este voia lui Dumnezeu pentru viața mea. Voia lui Dumnezeu cu privire la mine, la tine nu se va schimba în anul acesta, indiferent ce se va întâmpla în lumea aceasta. Indiferent de direcția în care va merge lumea aceasta, indiferent de valorile după care se vor înclona cele mai multe țări din lume, indiferent de ceea ce se va ridica la nivel de normalitate în lumea aceasta, valorile lui Dumnezeu rămân aceleași. Voia lui Dumnezeu cu privire la cum trebuie să trăim sunt aceleași. Dumnezeu să ne ferească să schimbăm principiile sfinte după care oamenii trebuie să trăiască.

Noi, copiii lui Dumnezeu, prin puterea Duhului Sfânt, trebuie să trăim potrivit Cuvântului Lui. Duhul Sfânt să ne ducă la stânca la care, prin puterile noastre nu putem ajunge.

*** Moștenirea noastră, speranța noastră în Cristos nu se va schimba.**

Dacă bogăția, ceea ce este prețios în lume, fie lucruri materiale, fie persoane, care sunt ca și idoli, sunt de valoare pentru unii oameni, tot ceea ce aș putea să le spun este că au toate motivele să se îngrijoreze. Dar pentru cel credincios, Cuvântul spune că adevărata bogăție, adevărata moștenire este acolo unde rugina nu poate să atingă, molia nu este acolo. Noi stăm liniștiți. Trebuie să trăim la fel ca și Avraam, care avea ochii ațintiți spre răsplătire. Apostolul Petru spune că noi suntem străini și călători pe pământul acesta. Ce mai contează că unul călătorește mai mult, sau altul mai puțin, important este cum călătorești, cum aduni comoară în Ceruri. Tot ce avem noi avem în Cristos, datorită lui Cristos. Dacă îl ai pe El, le ai pe toate. Dacă îl am pe Cristos și dacă fac din El comoara cea mai de preț, toate celelalte le primesc în dar. Domnul nostru nu se va schimba, statutul și privilegiile pe care le avem în Cristos nu se vor schimba, promisiunile Lui, voia lui Dumnezeu cu privire la felul cum să trăim pe pământul acesta nu se vor schimba, dar nici moștenirea pe care o avem în Cer nu se va schimba, slăvit să fie Dumnezeu.

Biserica Harul Melbourne

Așteptându-L pe DOMNUL!

Păstorul Dorel Brîndaș

Tânărul Alex Mocanu

Dalia și Magda

Fratele Nelu Albu și Ps. Dorel Brîndaș

Duminică 10 Ianuarie 2021, Biserica Baptistă Harul a avut un program special de mulțumire. Biserica a mulțumit Domnului pentru păstorul Bisericii, fratele Dorel Brîndaș, care a împlinit 11 ani de slujbă în această Biserică. Fratele Nelu Albu a avut un cuvânt de încurajare, spunând:

„Sunt 11 ani de biruință în care, împreună cu păstorul nostru, am plâns cu cei ce plâng și ne-am bucurat cu cei ce se bucură. Credem că și de azi înaintea mâinii Domnului va fi peste păstorul Dorel Brîndaș, peste familie și peste Biserică”.

Fratele păstor Ștefan Mânzat a înălțat o rugăciune, cerând binecuvântarea Domnului peste Biserică și peste păstorul Dorel Brîndaș și familie.

În continuare, păstorul Dorel Brîndaș a predicat despre venirea Domnului Isus Cristos - cel mai important eveniment care va fi vreodată:

„Lumea în care trăim poate să aștepte diferite evenimente. Aceste evenimente vin și pleacă, însă evenimentul pe care noi îl așteptăm, venirea Domnului Isus Cristos, ne va aduce o bucurie care va fi veșnică - bucuria de a fi împreună cu Domnul în Împărăția Sa.

Dacă-L așteptăm trebuie să ne pregătim:

<Și să fiți ca niște oameni, cari așteaptă pe stăpânul lor să se întoarcă de la nuntă, ca să-i deschidă în dată, când va veni și va bate la ușă> (Luca 12:36).

Asta doresc pentru fiecare dintre noi. Va veni o vreme când viața noastră să fie prezentată înaintea Cerului. Încrederea noastră este că vom ajunge în Ceruri nu prin faptele noastre, nu prin credința noastră slabă, ci prin jertfa Domnului Isus Cristos. Să nu uităm, venirea Domnului este aproape”.

Biserica Baptistă

Perth WA

Fotografii de la Crăciun 2020, sosite mai târziu la redacție. Bucurați-vă de ele!

COPIII NOȘTRII ÎN SLUJBA LUI DUMNEZEU

Pastor Gabi Izsak

Ziua de duminică, 17 Ianuarie 2021, a fost o zi de sărbătoare pentru Biserica Philadelphia; fiind ziua Domnului, ne-am închinat, atât dimineața (10am), cât și seara (6pm), împreună cu membrii Bisericii cât și cu cei ce ne-au urmărit în mediul on line, pe canalul *YouTube* și *Facebook Philadelphia*.

În cadrul slujirii de dimineață, pe lângă timpul de rugăciune, am avut un serviciu divin de *Binecuvântare copii*. Familia *Mondoc Moldovan Daniel și Claudia*, o familie tânără a Bisericii noastre, a venit în Casa lui Dumnezeu cu cel de al treilea copil, o fetiță cu numele *Thea*. În această familie mai sunt încă două fete, *Jessica* și *Grace*.

Mesajul, la acest Serviciu divin special, a fost adus de fratele păstor Gabi Izsak și a fost inspirat din 2 Împărați 5:1-4: „*Copiii noștri în slujba lui Dumnezeu*”.

A fost scos în evidență adevărul biblic care spune că este important ca să fie copiii implicați, la nivelul capacității lor, în slujirea lui Dumnezeu. Așa cum fetița din casa lui Naaman, luată roaba din Israel, a spus despre puterea și lucrările lui Dumnezeu, tot așa copiii noștri pot spune despre lucrările Domnului.

1. Copiii noștri pot spune de lucrările lui Dumnezeu 2 Împărați 5.
2. Copiii noștri pot arată măreția lui Dumnezeu Daniel 3.
3. Copiii noștri pot fi la dispoziția lui Dumnezeu Ioan 6.
4. Copiii noștri pot avea daruri de la Dumnezeu Fapte 21.

Totodată s-a menționat rolul determinant al părinților în implicarea copiilor în slujire, un exemplu în acest sens fiind Timotei, episcopul Bisericii din Efes:

„Tu să rămâi în lucrurile pe cari le-ai învățat și de cari ești deplin încredințat, căci știi de la cine le-ai învățat: din pruncie cunoști Sfintele Scripturi, cari pot să-ți dea înțelepciunea care duce la mântuire, prin credința în Cristos Isus” (2 Timotei 3:14,15).

La această slujbă specială au participat și bunicii din Verona, Italia, Vasile și Ana Mondoc, printr-o înregistrare făcută și transmisă on line, special pentru copiii și nepoatele din Australia.

Cuvântul de binecuvântare, din Numeri 6:22-27, a fost rostit de păstorul coordonator al Bisericii, fratele Gabi Izsak, iar rugăciunea de binecuvântare a fost rostită de fratele Petrică Tarcea, diacon în Biserica Philadelphia; fratele păstor Doru Mureșan, păstor asistent, a înmănat părinților *Certificatul de Binecuvântare*, eliberat cu această ocazie. Serviciul divin s-a încheiat cu o rugăciune rostită de fratele Daniel Mondoc, tatăl micuței Thea.

Slăvim pe Domnul pentru harul Său minunat manifestat față de noi în toată aceasta perioadă.

„Din El, prin El și pentru El sunt toate lucrurile. A Lui să fie slava în veci! Amin” (Romani 11:36).

Jurăminte

- Mire drag, te-ntreb în fața Trinității din splendori
Și în fața adunării de scumpi frați și de surori;
Te întreb: „Crezi cu tărie, spui din tot cugetul tău
Că mireasa ta e darul rânduit de Dumnezeu?
Doar o dragoste curată pașii ți-a călăuzit
Către scumpa ta mireasă, către ceasul mult dorit?
Ești de astăzi, oare, gata s-o iubești pân' la sfârșit
După cum Isus Mireasa pân' la capăt și-a iubit?”.

- Iar acum, Mireasă dragă, te întreb: „Inima ta,
este pe deplin convinsă de iubirea ce-i în ea?
Te întreb, scumpă mireasă: Vei fi gata să-l iubești,
Să-l ascuți, să-i fii alături și să i te dăruiești?
Cât timp îți va fi iubirea leagăn dulce pentru el?
Până când cu el vei merge pe cărarea către Cer?”.

Întrebări foarte plăcute și frumoase, printre flori,
Pentru două flori unite în ai dragostei fiori.
Și într-un continuu zâmbet ei răspund, mișcați fiind,
De emoțiile iubirii ce ca într-un jar se-aprind.
Iar frânturi de jurăminte îi vor însoți mereu
Cum ei și-au promis iubire, unitate-n Dumnezeu:
- Da, eu cred că ea e darul... da, ca Domnul voi iubi,
Doar din dragoste curată... pân' la capăt, de va fi...
- Da, sunt pe deplin convinsă... da, sunt gata pentru el
Să-l iubesc, să-i fiu supusă, pân' la capăt, până-n Cer!

Vezi apoi cum zboară timpul, trece-un an, sau doi, sau trei
Sau chiar zece, sau mai mulți chiar, și privind în urmă, ei
Văd acum temeinicia jurămintelor de-atunci,
De-au rămas tot neclintite, ca puterea unei stânci;

Văd pe care temelie au clădit, și ce-au clădit,
Dacă-ntr-adevăr iubirea lor în Domnul i-a unit.
Mulți sunt cei ce-n încercare tot mai tare s-au sudat,
C-au zidit pe-o temelie ce nu va cădea vreodat'!

Când zidești pe temelia care e Isus Cristos,
Pot veni zeci de talazuri să lovească furios;
Casa ta fiind zidită pe Isus și cu Isus
Îți va fi ca o cetate cu ferestre spre cer, sus!

Azi, în lume, e la modă să clădești doar pe nisip...
Și-s atâtea nunți pompoase ce se duc toate-n nimic...
Căci așa este când omul nu îl are pe Cristos:
N-are nicio siguranță, nici în Cer, nici aici jos.
Însă voi, fii ai iubirii, ce în ea azi vă uniți,
Să rămâneți lângă Domnul și să nu vă despărțiți!
Să-mpliniți ce azi promiteți, DA-ul vostru fie DA!
Ale voastre jurăminte să cinstească slava Sa!

Fiți mereu lumini în lume, cât veți fi pe-acest pământ
Să aduceți roade multe numai de la Duhul Sfânt!
Și-mpreună-n căsnicie, cu iubire să sporiți
Fiind o binecuvântare printre-ai Domnului iubiți!

Emanuel Hasan

17 Ianuarie 2021
BISERICA PENTICOSTALĂ TABOR

Timothy și Luiza Cîmpean,
anul pentru altul, alegeți de Dumnezeu!

Cu Dumnezeu în subterană (continuare)

(Reprodus cu permisiunea dată de către Mihai Wurmbrand la <https://misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro> - 23/09/'20)

Richard Wurmbrand (1909 - 2001)

Vin rușii

O armată de un milion de ruși a năvălit în România. Aceștia erau noii noștri „aliați”. „Vin rușii” nu a fost o vorbă de glumă pentru noi. Noii ocupanți aveau un singur țel în viață: să bea, să jefuiască și să-i distrugă pe „exploatații capitaliști”. Mii de femei de toate vârstele și condițiile au fost violate de soldații care s-au năpustit în căminele lor. Bărbații erau jefuiți pe stradă de biciclete și de ceasurile de mână. Când ordinea a fost restabilită în Armata Roșie prin pedepsirea cu moartea, iar magazinele au început să-și ridice obloanele, ostașii oaspeți au fost uimiți de mărfurile expuse; și au fost și mai uimiți când au aflat că majoritatea clienților erau plugari și muncitori din fabrici.

.....
În ziua convertirii mele, mă rugasem: „Doamne, am fost ateu. Acum, fă să ajung în Rusia ca misionar printre ateii și nu mă voi plânge dacă, după aceea, va trebui să-mi petrec tot restul vieții în închisoare”. Dar Dumnezeu nu m-a trimis pe mine într-o lungă călătorie în Rusia. În schimb au venit rușii la mine. În timpul războiului, în ciuda persecuției, activitatea misiunii noastre sporise în amploare și mulți dintre cei care-i persecutaseră pe evrei și pe protestanți se rugau acum alături de fostele lor victime. După război, colaborarea mea cu misiunile Bisericilor occidentale a continuat. Aveam un birou, ustensile, secretare – un adevărat „front” pentru acțiunea evanghelică ce-o duceam în rândul ostașilor sovietici. Eu vorbesc bine rusește, ca și multe alte limbi străine. Mi-a fost ușor să le vorbesc soldaților ruși pe străzi, în magazine și în trenuri. Mai ales cei mai tineri erau dezorientați și dornici să se întoarcă la casele lor. Erau încântați să li se arate locurile mai însemnate ale Bucureștiului și să fie invitați în case de oameni prietenoși. Am fost ajutat de mulți tineri creștini basarabeni, vorbitori de limbă rusă.

Inducându-i în eroare pe cenzori, am tipărit Evanghelia în limba rusă. Timp de trei ani, am distribuit mii de exemplare prin cafenele, parcuri, gări, oriunde puteam întâlni ruși. Cărțile treceau din mână în mână, până se făceau ferfeniță. Mulți dintre cei care ne ajutau au fost arestați, dar niciunul nu m-a trădat. Eram uimiți nu numai de numărul celor ce se converteau, ci și de modul firesc în care o făceau. Rușii, total ignoranți în privința religiei, se purtau ca și când în adâncul sufletelor lor căutau adevărul, iar acum îl recunoșteau cu mare bucurie. În majoritate tineri țărani care munciseră pământul, semănând și secerând, ei simțeau în fundul inimii că cineva orânduiește totul în natură; dar fuseseră crescuți în ateism și credeau că sunt ateii, așa cum foarte mulți oameni se cred creștini, dar nu sunt.

Am întâlnit, într-o călătorie cu trenul, un tânăr pictor din Siberia îndepărtată și i-am vorbit despre Isus Cristos. „Acum înțeleg”, a zis el. „Știam despre asta numai ce ni s-a spus în școli, anume că religia este un instrument de aservire al imperialismului, etc. Obişnuiam să mă plimb însă într-un vechi cimetir de lângă casă, unde puteam fi singur. Mergeam adesea la o clădire mică, părăsită printre morminte. (Am înțeles că aceasta fusese capela ortodoxă a cimetirului.) Aici, pe perete, era zugrăvit un om bătut în cuie pe o cruce. M-am gândit că trebuie să fi fost un mare criminal ca să fie

Richard și Sabina Wurmbrand

pedepsit în felul acesta. Dar – mă întrebam – dacă a fost un criminal, de ce avea această imagine locul de onoare, ca și cum ar fi fost Marx sau Lenin? Mi-am zis că la început trebuie să fi fost socotit un criminal și că mai târziu s-a constatat că fusese nevinovat și, muștrați de cuget, cei ce l-au răstignit l-au pictat așa frumos din remușcare.” I-am spus pictorului: „Ai ghicit adevărul pe jumătate”. Când am ajuns la destinație, câteva ore mai târziu, știa toată istoria lui Isus. La despărțire, el a zis: „Plănuisem să fur ceva în seara asta, așa cum facem toți. Cum aș mai putea, acum? Cred în Isus Cristos”.

Acționam în rândul comuniștilor români. Fiecare carte trebuia să treacă prin cenzura lor. Prezenthm broșuri cu Marx pe frontispiciu și câteva pagini introductive care reproduceau argumentele sale și ale lui Lenin împotriva religiei. Cenzorul nu citea mai departe – ceea ce ne cădea bine, fiindcă restul cărții avea în întregime un conținut creștin. Cenzorului îi plăcea un alt titlu de-al nostru – „Religia: opiu pentru popor.” Având de citit vrafuri de manuscrise, nu se deranja să se uite în interior, unde ar fi găsit numai argumente creștine. Uneori, câte un cenzor trecea cu vederea orice în schimbul unei sticle de coniac.

În 1945 a fost convocat un congres al cultelor în clădirea Parlamentului. Sute de reprezentanți ai clerului au umplut sala. Episcopi, preoți, păstori, rabini, mullahi au aplaudat când s-a anunțat că tovarășul Stalin (al cărui enorm tablou atârna pe perete), patrona congresul. Au preferat să nu-și reamintească faptul că el era în același timp președintele organizației mondiale a ateilor. Bătrânul patriarh Nicodim, care tremura din toate mădularele, a binecuvântat adunarea, iar primul-ministru Groza a deschis congresul. Ne-a informat că era el însuși fiu de preot, iar promisiunile lui generoase de ajutor, întărite și de alte persoane care i-au urmat la cuvânt, au fost îndelung ovaționate.

Unul din principalii episcopi ortodocși a răspuns că în trecut multe curente politice – verzi, albastre, tricolore – se reuniseră cu râul cel mare al Bisericii sale și el saluta perspectiva ca să li se alătore și un curent roșu. Unul după altul, lideri calviști, luterani, rabinul-șef s-au ridicat să vorbească. Toți au exprimat dorința de a coopera cu comuniștii. (Catolicii și neoproteștanții n-au participat.) Soția mea, aflată alături de mine, n-a mai putut suporta. Mi-a spus: „Du-te și spală rușinea asta de pe obrazul lui Cristos!”. „Dacă o fac, îți vei pierde soțul.” „N-am nevoie de un laș. Du-te și fă-o!”

Am cerut cuvântul și au fost foarte încântați să mă invite la tribună: organizatorii ardeau de nerăbdare să publice a doua zi discursul de felicitare al păstorului Wurmbbrand de la Misiunea Bisericii Scandinave, pe care o conduceam atunci. Am spus că datoria slujitorilor lui Dumnezeu era de a-L slăvi pe El și pe Isus Cristos, și nu puterea trecătoare, pământească. Noi avem a sprijini eterna împărăție a iubirii împotriva vanităților efemere.

Pe măsură ce continuam, preoții, care stătuseră ore în șir ascultând minciuni lingușitoare despre partid, păreau că se trezesc dintr-un vis. Cineva a început să aplaude. Tensiunea a crescut și aplauzele au devenit tot mai tari, delegații ridicându-se în picioare pentru a ovaționa. Ministrul cultelor, un fost preot ortodox, numit Burducea, care pe vremuri fusese un fascist activ, a răcnit de la prezidiu că mi se retrage dreptul de a vorbi. Am replicat că aveam acest drept de la Dumnezeu și am continuat. Până la urmă, microfonul a fost deconectat, dar în acel moment sala era într-un asemenea tumult, că nimeni nu mai putea auzi nimic. În orice caz, așa s-au încheiat lucrările congresului în ziua aceea.

.....

Până atunci, viața mea ca păstor fusese plină de satisfacții. Aveam tot ce-mi trebuia pentru familia mea, mă bucuram de încrederea și dragostea enoriașilor, dar n-aveam pace. Mă întrebam: de ce îmi îngăduie Dumnezeu să duc un trai obișnuit, în vreme ce o dictatură crudă distruge tot ce avem mai scump, iar alții suferă pentru credința lor? În multe nopți, eu și Sabina ne-am rugat, cerându-i lui Dumnezeu să ne dea și nouă să purtăm o cruce.

Va urma

IN MEMORIAM

În noaptea zilei de 14 ianuarie 2021, a trecut în eternitate acela care a fost Pavel Pența, din Brisbane, QLD. Veteran al Bisericii Baptiste Române, a fost iubit și respectat de întreaga comunitate română din Australia.

Fratele Pavel Pența avut o viață grea, cu multe încercări și suferințe, peste care a trecut, cu ajutorul lui Dumnezeu.

Scumpă este înaintea Domnului moartea celor iubiți de El.

Pescuirea minunată!

Păstor Traian Secară

*„Când a încetat să vorbească a zis lui Simon: Depărtează-o la adânc, și aruncați-vă mrejele pentru pescuire.”
(Luca 5:4).*

Vă provoc, cu dulce iubire, să vă imaginați, prin credință, că suntem în provincia *Galileea*, mai precis suntem pe malul Mării *Galileei*, sau, cum precizează evanghelistul Luca, suntem pe malul lacului *Ghenezaret*. Și astăzi, ca și atunci, lacul acesta este foarte bogat în pește, și este una din cele mai importante surse de apă. Pentru lacul acesta s-a vărsat mult sânge, pentru că alimentarea cu apă este o problemă acolo; lacul nu este prea mare, unii ați fost pe el, este lung de aproximativ 25 km și lat de aproape 8 km.

Este dimineată, și imaginați-vă că suntem în această mulțime mare de oameni care se înghesuie, se îmbulzește să vină cât mai aproape de Mântuitorul, să audă Cuvântul lui Dumnezeu, Cuvântul vieții rostit cu mare putere chiar de Fiul lui Dumnezeu.

Mai încolo, pe malul lacului, vedem un grup de oameni simpli, un grup de pescari care se ostenesc să își spele mrejele lor, după o noapte de trudă și pescuire în zadar. Dacă am privi cu atenție la ei, la fețele lor, îi vom vedea obosiți, dezamăgiți, supărați și frustrați pentru că s-au trudit o noapte întreagă și nu au prins nimic, nici măcar un pește... Este o anumită dezordine aici pe malul lacului *Ghenezaret*, o încrucișare de drumuri, de destine...

Este o ciocnire de intenții, care se opun scopurilor lor. Domnul Isus este singurul care poate face ordine în această dezordine, El și nimeni altul... Sunt de față noroadale, Isus și pescarii. În care grupare ne-ar place să fim? În care grupare ne-am simți mai bine? Cu cine ne-am identifica? Chiar dacă este dezordine, Domnul Isus poate și va face ordine în această situație.

Dar pentru aceasta are nevoie de ceva, are nevoie de cineva, care să fie conlucrător cu Domnul și să se pună la dispoziția Domnului, să iasă afară din zona confortabilă și liniștită a vieții lui, și apoi să ofere ceva Domnului Isus.

Ferice de acela care va prinde și va înțelege gândul și intenția Domnului Isus în asemenea situații. El, sau ea, va deveni conlucrător cu Fiul lui Dumnezeu și va deveni o mare binecuvântare pentru alții. Marele apostol Pavel spunea: indiferent ce gânduri au toți ceilalți, voi, cei din *Filipi*, (și noi la rândul nostru) „să aveți în voi gândul lui Cristos” (*Filipeni 2:5*). Gândul lui Cristos trebuie să îl aibă nu numai Pavel, ci noi toți fiind conștienți că din clipa predării noastre în mâna Domnului am devenit ogorul lui Dumnezeu, sau clădirea lui Dumnezeu, cum spunea apostolul Pavel.

Dar oare ce înseamnă să fii ogorul lui Dumnezeu? Înseamnă că trebuie să mă las prelucrat de cuvântul lui Dumnezeu, care va pătrunde în inima mea și mă va schimba pe dinlăuntru prin lucrarea tainică a Duhului Sfânt, și în fiecare zi mă voi bucura de prezența Domnului în viața mea.

Dar oare ce înseamnă să devii casa lui Dumnezeu, sau clădirea lui Dumnezeu? Înseamnă că fiecare dintre noi avem valoare în ochii lui Dumnezeu, și fiecare membru, fiecare mădular, în parte, suntem o piatră vie în templul măreț pe care Domnul Isus îl zidește. În felul acesta Dumnezeu, prin Duhul Sfânt este cu noi, este în noi, și este peste noi în fiecare zi.

Apostolul Petru a fost primul care s-a pus la dispoziția Domnului Isus, l-a oferit barca lui de pescuit, și barca s-a transformat într-un amvon plutitor de unde Domnul Isus învăța și predica mulțimii de pe mal Cuvântul lui Dumnezeu.

Întotdeauna ni se cere o renunțare dacă vrem să fim în lucrarea Domnului Isus. Noi renunțăm la anumite lucruri care nu sunt folositoare umblării noastre cu Isus doar atunci când am înțeles gândul Domnului cu privire la noi și am înțeles planul Lui cu privire la noi.

Aduceți-va aminte că odinioară armata israeliților stătea față în față cu oștile filistenilor. Din rândurile celor netăiați împrejur ieșea zilnic un provocator, uriașul Goliat, care ocăra și își bătea joc de armata esraeliților și de Dumnezeul evreilor:

„Alegeți un om să se bată cu mine, dacă mă va învinge, noi vom fi robii voștri, dacă îl voi învinge, voi veți fi robii noștri... dați-mi un om să mă bat cu el...”

Făcea lucrul acesta de câteva zile; frica, spaima, groaza și panica pusese stăpânire peste poporul Domnului, nimeni nu avea curaj...

Dar, vă rog, priviți la tânărul David, care iese curajos dintre rânduri, iese curajos din zona lui confortabilă, vede și aude ce se întâmplă, nu mai poate răbda, i se tulbură duhul, nu mai poate suporta hula, batjocura filisteanului Goliat. David merge la luptă plin de credință, plin de curaj, în Numele lui Dumnezeu. El renunță la comoditatea și siguranța unei vieți pe care o putea trăi liniștit la oile tatălui său, renunță să trăiască în anonim și, în Numele lui Dumnezeu, ia 5 pietre de la râu și, cu o praștie și-o piatră îl ucide pe uriaș.

David a avut o mare biruință pentru că a știut să renunțe la el însuși. Domnul a fost cu el, iar frica evreilor, spaima lor, groaza lor, panica lor s-a transformat în cântece de bucurie, de victorie, s-a transformat în viață... Aduceți-vă aminte de evreii captivi pe vremea lui Ahașveroș... Soarta poporului evreu era într-un mare pericol, poporul întreg era sortit să moară, să piară de pe fața pământului. *Haman*, criminalul și rebelul, a cumpărat națiunea aceasta cu gândul să o nimicească. Nori grei se abăteau peste popor, se părea că nimic nu se mai putea face, parcă cerul era de plumb când se rugau și strigau către Dumnezeu. Nu se vedea nicio izbăvire. Dar iată că apare o tânără evreică pe nume *Estera*. Ea renunță la ea însăși, renunță la comoditatea unei vieți și la bucuriile care i le putea oferi un regat format din 127 de ținuturi peste care ea, *Estera*, era regină.

În ciuda decretului împăratului de a nu intra la el numai când era solicitată, ea intră și mijlocește pentru poporul ei... Știți ce se întâmplă, împăratul o primește cu bunăvoință, o ascultă și îi dă izbăvirea pentru poporul ei. Jalea evreilor, plânsul și bocirea lor, sacul și cenușa de jale, groaza lor se transformă în bucurie, în cântare, în viață. *Estera* a știut să renunțe, și a prins și a intuit gândul Domnului, care voia să cruce pe poporul Său.

Când a încetat să vorbească de pe corabie, Domnul Isus îi spune lui Petru: „Acum este timpul meu de pescuit. Petre, depărtează puțin barca de la țărm și acum aruncă mrejele pentru pescuire”.

Petru putea să-l spună: „Doamne, noi am pescuit toată noaptea și nu știu ce s-a întâmplat că n-am prins nimic, nimic... Suntem obosiți, flămânzi, descurajați, și mai mult decât toate acestea, Tu îmi dai mie indicații unde și cum să arunc mrejele pentru pescuire... Doamne, eu știu cel mai bine meseria asta!”

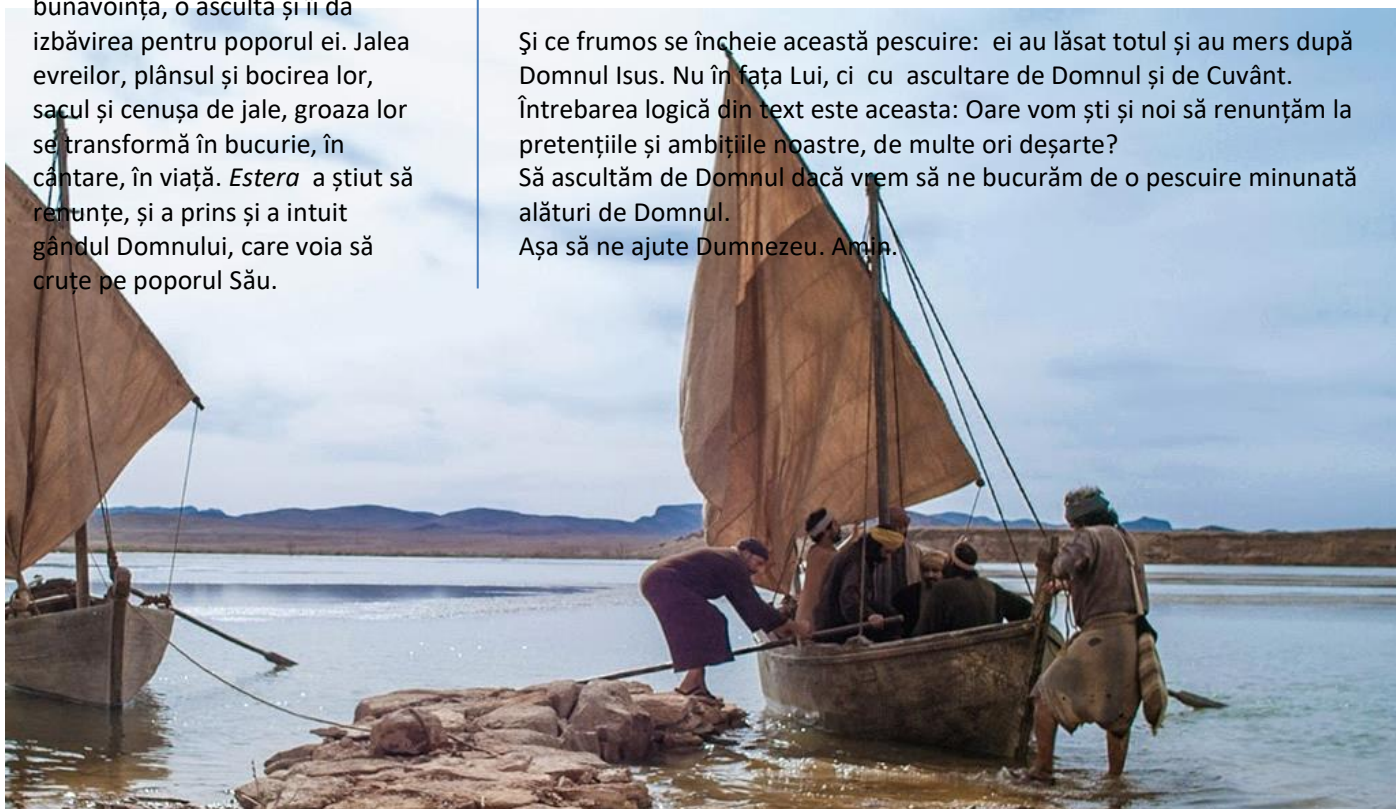
Dar Petru nu comentează, ascultă de cuvântul Domnului și spune: „La cuvântul Tău, la indicația Ta, la sfatul Tău voi arunca mrejele. Nu mai contează oboseala, descurajarea, foamea, la cuvântul Tău voi arunca mrejele”.

Apoi asistăm la o minune extraordinară: vor prinde o așa mulțime mare de pești încât începeau să li se rupă mrejele. Bucuria și extazul lor este foarte mare, nu mai știu ce să mai facă, îi cheamă pe ceilalți pescari să îi ajute. Ascultarea de Domnul și de Cuvântul Lui întotdeauna este bine răsplătită. Ce i-a dăruit Domnul lui Petru în schimbul ascultării? Pești mulți, dar i-a dăruit ceva mai important decât pești, i-a dăruit Cuvântul Puterii Lui, și chemarea de a fi pescar de oameni. „Petre, dacă până acum ai fost un pescar care ai săturat stomacul multor oameni, de azi înainte vei fi pescar de oameni și vei salva și vei sătura sufletele oamenilor, care este mult mai important decât stomacul lor.”

După 2000 de ani trebuie să recunoaștem cu multă smerenie că de multe ori ne lipsește acest Cuvânt al Puterii Lui, de care avem atâta nevoie în bătăliile spirituale pe care le ducem, și în pustia vieții pe care o traversăm... Suntem goi și neputincioși în fața furtunilor și a problemelor care bat și lovesc în corabia vieții noastre, tocmai pentru că ne lipsește acest Cuvânt al Puterii Lui...

Dar acest Cuvânt al Puterii Lui nu este dat oricui, ci doar celor ce știu să asculte, știu să renunțe la eul lor personal și la tot ce lumea aceasta ne-ar putea oferi. Oricât ar fi de ademenitoare, oricât ar sclipi de frumos, nu sunt decât gunoaie, paie suflate în vânt vara în arie. Renunțând la toate acestea, vorba Scripturii, numai atunci vom putea gusta Puterea învierii Lui.

Și ce frumos se încheie această pescuire: ei au lăsat totul și au mers după Domnul Isus. Nu în fața Lui, ci cu ascultare de Domnul și de Cuvânt. Întrebarea logică din text este aceasta: Oare vom ști și noi să renunțăm la pretențiile și ambițiile noastre, de multe ori deșarte? Să ascultăm de Domnul dacă vrem să ne bucurăm de o pescuire minunată alături de Domnul. Așa să ne ajute Dumnezeu. Amin.

creație sau evoluție?

Dovezi care susțin creația

În timp ce nici creația, nici evoluția nu pot fi dovedite științific, există multe fapte ale naturii care susțin credința într-un Creator. Instinctul migrator al animalelor, în special al păsărilor, este cel mai bine înțeles ca un instinct dat de Dumnezeu. Milioane de păsări zboară de două ori pe an în cealaltă parte a lumii. Sternele arctice, de exemplu, migrează în fiecare an de la un pol la altul și înapoi, aproximativ 45 060 Km în total. Pluvierul auriu călătorește aproximativ 12 875 km din regiunea Golfului Hudson până în Argentina prin Atlantic, dar se întoarce prin America Centrală și Valea Mississippi.

În unele cazuri, păsările mamă migrează înaintea puilor lor. Noua generație decolează câteva săptămâni mai târziu și zboară instinctiv pe mii de Kilometri de pământ și mare nefamiliare pentru a se alătura părinților lor. Cum reușesc să navigheze cu o asemenea precizie pe astfel de distanțe, mai ales că nu au mai fost niciodată acolo? Experimentele au arătat că în creierul acestor păsări se află cunoașterea moștenită a modului de a spune latitudinea, longitudinea și direcția de către stele, plus un calendar, un ceas și toate datele de navigație. Este extrem de dificil de înțeles că toate aceste informații ar fi putut fi imprimate în creierul păsării printr-o evoluție lentă.

Fenomenul de hibernare este un alt exemplu de design intenționat în natură. În timpul hibernării, bătăile inimii animalelor sunt, în unele cazuri, reduse la două până la trei bătăi pe minut. În mod normal, în astfel de circumstanțe, sângele s-ar coagula și animalul ar muri repede. Dar când mamiferul intră în hibernare ceva declanșează formarea anticoagulantului în sângele său, astfel încât în tot timpul hibernării sângele său, care se mișcă încet prin corpul său, să nu se coaguleze. Când vine primăvara, anticoagulantul nu mai este secretat în sânge, iar capacitatea de coagulare revine la normal.

Sistemul sonar, foarte sofisticat, al liliiecilor și marsuinilor, mecanismul complex al aripilor păsărilor și insectelor și capacitatea unor animale de a imita altele (de exemplu, păianjenii se pot deghiza în furnici) oferă dovezi suplimentare că în spatele acestor fenomene se află o minte creativă și nu o șansă oarbă.

Sursa: Articole Creștine

Recomand vaccinul

Păstor Sorin Cigher

Nu vă grăbiți să trageți concluziile! Nu am să vorbesc despre vaccinul care a apărut pe piață și care este întors pe toate fețele de toți „specialiștii” calificați peste noapte. *Părerologii* de serviciu s-au înmulțit, au devenit tot mai supărători în spațiul public. Își dau părerea despre vaccin în piață, în autobuz, la locul de muncă, vorbesc la televizor, dezbate chiar și la amvoane, predicatori sau preoți tună și fulgeră, ca și cum ar fi reprezentanții profesioniștilor. Le recomand acestor învățători să lase explicațiile despre ceea ce nu știu și să predice Evanghelia Domnului Isus la care au fost chemați! Le recomand să renunțe la conexiunile ieftine și aplicațiile după visele unor adormiți și după urechea surdă a altora și să rămână fideli Evangheliei Domnului!

Nu voi vorbi despre vaccinul împotriva virusului pentru că nu mă pricep. Nu dau nicio explicație și nici nu voi da recomandări pro sau contra, fiindcă nu este treaba mea și nici treaba slujitorilor amvoanelor. Treaba noastră este alta... În domeniile care nu ne aparțin și în care nu ne pricepem, să îi lăsăm pe alții să-și dea cu părerea!

Recomand un alt tip de vaccin.

Dacă s-ar inventa un vaccin împotriva habotniciei, l-aș recomanda cu toată libertatea și convingerea. Recomand vaccinul împotriva prostiei umane, fiindcă unii știu totul și vorbesc de toate numai ca să se afle în treabă... Recomand vaccinul împotriva paranoiei. Apar tot mai mulți paranoici între noi, care văd în orice apare nou venirea lui Antihrist. Tot ce este suspect este de la diavolul, conform concepției grupului de paranoici. Le recomand să se imunizeze cu vaccinul Evangheliei și să accepte realitatea prezentată de Cristos și nu de speculațiile bolnăvicioase, inventate. Mai grav, atunci când un slujitor al altarului este paranoic, este în detrimentul comunității și va deveni un factor de spaimă în întreaga comunitate. Ceea ce este scris trebuie să se întâmple. Nimic nu va fi lăsat pe dinafară! Nu putem opri și nu putem grăbi planul divin! Istoria este în mâinile Domnului, iar noi nu trebuie să-L facem de rușine pe Stăpânul pe care pretindem că-L cunoaștem și că-L slujim. Prin agitațiile pe care le arătam în fața unei lumi, care nu știe ce se întâmplă și este traumatizată, punem sare pe rană, în loc să prezentăm Evanghelia care îl protejează pe om de teama zilei de mâine.

Recomand vaccinul împotriva fanatismului care este tot mai vizibil în aceste vremuri. Recomand un vaccin împotriva legalismului religios, care creează ziduri. Cristos a venit să unească, nu să despartă.

Recomand vaccinul împotriva bolii atotștiinței. Toți dau sfaturi și idei bune! Nu au argumente care să stea la baza explicațiilor lor... Ar mai fi multe alte boli care ar necesita vaccinarea...

Dacă s-ar inventa aceste vaccinuri, le-aș recomanda cu inima largă, fără niciun regret. Asist la această gâlceavă pe toate căile media; văd că unii apucă pupitrul, microfonul și promovează ce le debitează mintea, fără niciun argument, fără nicio bază științifică, teologică, etc.

Le recomand tuturor celor care apar în public pentru reclamă și dau cu pumnul în masă că au dreptate să își verifice încă o dată punctul de vedere. Părerile personale nu reprezintă întotdeauna realitatea! Prin urmare, le recomand să se vaccineze, mai ales dacă vor apărea vaccinuri pentru aceste deviații vizibile!

IZVOARE ÎN DEȘERT – 18 Ianuarie

*„Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne poartă totdeauna cu carul Lui de biruință în Hristos.”
(2 Corinteni 2:14).*

Dumnezeu câștigă cele mai mari victorii ale Lui prin înfrângeri aparente.

Foarte des pare că vrăjmașul triumfă pentru o perioadă, și Dumnezeu îngăduie aceasta. Dar apoi El intervine și dejoacă planurile vrăjmașului, nimicește victoria aparentă și, așa cum spune Biblia, „răstoarnă calea celor răi” (Psalmul 146:9). Prin urmare, El ne dă o victorie cu mult mai mare decât am fi avut dacă n-ar fi îngăduit ca vrăjmașul să triumfe aparent la început.

Povestea celor trei tineri evrei care au fost aruncați în cuptorul de foc este cunoscută. Era o victorie aparentă a vrăjmașului. Părea că slujitorii Dumnezeului Celui viu aveau să sufere o teribilă înfrângere.

Toți am trecut prin situații în care părea că suntem înfrânți, iar vrăjmașul se bucura. Ne putem imagina ce înfrângere deplină părea să fie această situație pentru prietenii lui Daniel. Ei au fost aruncați în mijlocul flăcărilor înfricoșătoare în timp ce vrăjmașii lor așteptau să-i vadă arzând. Însă vrăjmașul a fost foarte mirat să-i vadă plimbându-se prin foc și simțindu-se foarte bine. Apoi împăratul Nebucadnețar le-a spus să iasă din foc. Vrăjmașii „s-au strâns și au văzut că focul n-avusese nicio putere asupra trupului acestor oameni, că nici perii capului lor nu se pârliseră, hainele le rămăseseră neschimbate și nici măcar miros de foc nu se prinsese de ei... pentru că nu este niciun alt Dumnezeu care să poată izbăvi ca El” (Daniel 3:27,29b).

Această aparentă înfrângere s-a transformat într-o victorie miraculoasă. Să presupunem că acești trei oameni și-ar fi pierdut credința și curajul, și s-ar fi plâns, zicând: „De ce nu ne-a păzit Dumnezeu de cuptor?”. Ei ar fi fost arși, iar Dumnezeu n-ar fi fost glorificat.

Dacă treci printr-o încercare grea acum, n-o considera o înfrângere. În schimb, continuă prin credință să ceri victoria prin El, care poate să te facă mai mult decât biruitor (vezi Rom. 8:37), și o victorie glorioasă îți va face apariția în curând.

Fie ca să învățăm că-n toate locurile dificile în care ne duce Dumnezeu, El ne dă ocazia să ne exersăm credința în El, care va aduce rezultate binecuvântate și va glorifica mult Numele Său.

Păstorul Corneliu Tuchlei a predicat la *Prima Biserică Baptistă Română* din Australia în data de 10 Ianuarie. Redăm mai jos secvențe din predică:

Domnul Isus spune următoarele cuvinte, consemnate în Evanghelia după Ioan: „*Dar știu că n-aveți în voi dragoste de Dumnezeu*”. (Ioan 5:42) Aceasta, dacă vreți, este o radiografie a timpului nostru. Oamenii acționează în diferite domenii din interes sau având alte motivații, dar tocmai ceea ce lipsește este tocmai dragostea aceasta, pasiunea pentru Dumnezeu, care ne dă putere să mergem înainte, până la capătul pământului, dacă este cazul. Acest fel de dragoste l-a avut apostolul Pavel. El, care a dorit ca Evanghelia să ajungă până în casa Cezarului, a fost gata să plătească prețul. A fost prins, a fost arestat, a fost judecat, a fost părăsit de colaboratorii lui, dar el spune: „*Domnul să nu le țină în seamă păcatul acesta!*”. Aceasta pentru că el a avut o dragoste atât de mare, mergând pe urmele Domnului Isus, care de pe cruce s-a rugat: „*Tată, iartă-i că nu știu ce fac*”.

Oare care dintre noi ar avea puterea aceasta de a se ruga pentru cei care ne fac rău, pentru cei care ne prigonesc, puterea de a le face bine, de a le răsplăti răul care ni se face, cu bine. A face bine pentru bine denotă un caracter omenesc, a face rău

pentru bine este un caracter diavolesc, dar a face bine pentru rău arată un caracter divin.

Dumnezeu să ne ajute pe toți să ajungem la nivelul acela. Să fim gata să-i iubim și pe cei care ne urăsc. Noi avem dragostea aceasta care a fost turnată în noi prin Duhul Sfânt și suntem chemați să cunoaștem această dragoste.

„*Noi am cunoscut dragostea Lui prin aceea că El Și-a dat viața pentru noi; și noi deci trebuie să ne dăm viața pentru frați*” (1 Ioan 3:16) Iată ce trebuie să facem. Citim mai departe: „*Și noi am cunoscut și am crezut dragostea pe care o are Dumnezeu față de noi. Dumnezeu este dragoste...*” (1 Ioan 4:16) În momentul în care ajungi să înțelegi dragostea lui Dumnezeu, atunci ești cuprins de această dragoste, nu poți să stai nepăsător, indiferent, nu poți să nu iubești și tu cum iubește și Dumnezeu. Sunt oameni în lumea aceasta care nu deosebesc dreapta de stânga, oameni care nu-L cunosc pe Dumnezeu. Suntem chemați să răspândim miresma aceasta a dragostei, ca oamenii să-L cunoască pe Dumnezeu și să fie mântuiți.

Un copil sărac, într-o zi, a ieșit de la Biserică. În timp ce mergea spre casă, un necunoscut s-a apropiat de el și l-a întrebat:

„*De unde vii?*”. Copilul a răspuns bucuros:

„*De la Biserică*”. Necunoscutul l-a întrebat:

„*Și ce ai învățat tu azi de la Biserică?*”, iar copilul a răspuns:

„*Am învățat că Dumnezeu este dragoste și că Dumnezeu mă iubește!*”.

Acel om, în mod batjocoritor, îi spune;

„*Dacă Dumnezeu te iubește, atunci trimitea un om să-ți aducă o haină, uite ce haină ruptă ai pe tine...*”

Copilul s-a gândit puțin și a răspuns:

„*Să știi că Dumnezeu a trimis pe cineva să-mi aducă haine, dar omul acela a uitat...*”

Dragii mei, mă rog ca în anul acesta în care am intrat, dacă ne-a dat Dumnezeu un dar să nu uităm să-l folosim, dacă suntem chemați să facem o slujbă, să facem ceva, să nu uităm, să ducem la bun sfârșit slujba la care am fost chemați.

Poate că ești în situația în care astăzi trebuie să suferi pentru Cristos, pentru Adevăr, poate ai de suferit pentru chemarea de a răspândi Evanghelia; să nu uităm că va veni o zi a răsplătirii, „*Căci Dumnezeu nu este nedrept ca să uite osteneala voastră și dragostea pe care ați arătat-o pentru Numele Lui, voi, care ați ajutat și ajutați pe sfinți*”. (Evrei 6:10)

Dragii mei, să facem și noi la fel cum a făcut Domnul Isus: mergând în lumea aceasta să arătăm dreptatea lui Dumnezeu, să arătăm dragostea lui, bunătatea, facerea de bine, prin viața noastră, astfel încât oamenii să fie binecuvântați, să-l vadă pe Cristos în noi. Să avem dorința apostolului Pavel, care spunea atât de frumos în 2 Timotei 4:17, 18:

„*Însă Domnul a stat lângă mine și m-a întărit, pentru ca propovăduirea să fie vestită pe deplin prin mine și s-o audă toate neamurile. Și am fost izbăvit din gura leului. Domnul mă va izbăvi de orice lucru rău și mă va mântui, ca să intru în împărăția Lui cerească. A Lui să fie slava în vecii vecilor! Amin*”.

Doamne, ușa e deschisă

Maria Luca

Doamne, ușa e deschisă... Te rog intră-n casa mea.
Am șters praful prin unghere și am pus lumină-n ea,
Iar pe masă sunt bucate dintre cele mai alese
Și-am pus flori de levănțică de mine acum culese...

Intră Doamne... am spălat tot ce-a fost murdar în viață,
Veșmântul mi-am primenit prin ruga de dimineață,
Iar pe-al inimii altăr ard cărbunii ne-ncetat
Ca o jertfă de iubire dintr-un suflet însetat.

Doamne, ușa e deschisă... Vino, pragul îți pășește,
Orice urmă de-ndoială vino Tu și risipește.
Știu că undeva, ascunsă, teama mai pândește încă
Iar durerea-n deznădejde uneori mă mai aruncă!

Intră Doamne... Te aștept și la mine să ajungi,
Numai Tu mai poți, Stăpâne, întristarea să alungi,
Numai Tu mai poți cu-o vorbă valul greu să-l potolești
Și în marea Ta iubire să mai ierți, să mai iubești!

Poate-ai fost la ușă, Doamne, și eu nu Te-am auzit...
Poate ai bătut, dar eu nu Ți-am spus: „Bine-ai venit...”
Însă azi, Te rog fierbinte să mă ierți, și nu uita
Ușa e deschisă Doamne... vino și în casa mea!!!

Speranța

Dana Dobre

Mai ninge uneori prin viață,
Se mai așterne neaua peste noi,
Dar mergem înainte cu speranță
Că primăvara vine mai apoi...

Mai plângi, mai râzi, dar mergi tot înainte
Fiindu-ți teamă, dar și temerar.
Când pierzi, nu faci decât să iei aminte,
Nimic din luptă nu e în zadar.

Privește Cerul, plin e de speranță,
Eterna primăvară e în toi!
Iar Domnul ne iubește, ne dă viață
Și într-o zi, veni-va iar la noi.

STEUA VIE

Costache Ioanid

În acea slăvită noapte,
se uita mirată luna.
- Ia uitați-vă, surate,
cum se poate?!
murmură mereu străbuna.
- O steluță pe sub nori!
Ce fiori!
O steluța fără nume
și fără orbită-n lumel
Zboară-ncet și se oprește,
omenește,
parc-ar vrea un om să-ndrume.

- Cum? Să zboare și să stea?
a răspuns atunci o stea.
- Cum? O stea fără orbită?
a spus alta mai uimită.
- Da. Căci nu e nici planetă,
nici cometă,
nici vreun pui din căi lactee,
nici vreun colț de meteor.
- Atunci ce e?
- E un dor!...
a șoptit o rază-n zbor.
- E un înger, e un duh
care trece prin văzduh
către PRUNCUL SALVATOR.

Și-a privit întregul Cer
cum steluța, sol suprem,
s-a oprit ca o făclie
peste satul Betleem.

Și-a zburat apoi făclia
dispărând în Dumnezeu!

THE CHURCH AND THE TRIBULATION

Pastor Greg Laurie

*"And they speak of how you are looking forward to the coming of God's Son from heaven—Jesus, whom God raised from the dead. He is the one who has rescued us from the terrors of the coming judgment."
(1 Thessalonians 1:10).*

There is some debate in the church as to when Jesus Christ will return. Some suggest that He will return midway through the *Great Tribulation*. Others say that Christians will have to go through the *Tribulation*, which will last for seven years.

But I think it's quite clear from the following passage, as well as other Scripture, that Christians will not go through the *Tribulation*: *"For God did not appoint us to wrath, but to obtain salvation through our Lord Jesus Christ".
(1 Thessalonians 5:9)*

Now, I'm not saying that Christians won't go through tribulation. But I am saying that in my opinion, we won't go through the *Great Tribulation*. There's a difference.

We all will experience trials and hardship and persecution as Christians. In fact, Jesus said: *"In the world you will have tribulation; but be of good cheer, I have overcome the world". (John 16:33)*

The *Great Tribulation* the Bible speaks of is God's judgment on a generation of people whom He has amply warned of the wrath to come. However, you cannot find any instance in the Bible where God judged an individual or a nation and judged His people along with them.

We find examples of this when God sent two angels to bring out Lot (and those in his family who were willing) before He judged *Sodom* and *Gomorrah*. Another example is Noah and his family, whom God spared from the *Flood*.

And in *Revelation* we have Jesus's words to the: *"Because you have obeyed my command to persevere, I will protect you from the great time of testing that will come upon the whole world to test those who belong to this world". (3:10)*

Being a member of a church won't keep you out of the *Tribulation*, but being a member of the body of Christ will. You have to know Jesus in a personal and real way. Are you waiting for Him? Are you watching for Him? Are you looking forward to His return?

Charlie Chaplin lived 88 years

He left us 4 statements:

- 1 - Nothing lasts forever in this world, even our problems.
- 2 - I like to walk in the rain, because no one can see my tears.
- 3 - The most lost day in life is the day when we do not laugh.
- 4 - The six best doctors in the world:

1. The sun
2. Rest
3. Exercise
4. Diet
5. Self-esteem
6. Friends.

If you see the moon, you will see the beauty of God.
If you see the sun, you will see the power of God
If you see a mirror, you will see the best creation of God.
So believe in it.
We are all tourists, God is our travel agent who has already determined our routes, reservations and destinations.
Trust Him and enjoy life.
Life is just a journey! Therefore, live today! Tomorrow may not be.

Anica Rete/Facebook

POVEȘTILE COPIILĂRIEI

Marla Luca

UNDE E ZĂPADA OARE?

Un copil cu nasu-n geam își tot pune o-ntrebare:
„Nu-nțeleg... acum e iarnă. Unde e zăpada oare?
Nu e frig, nu-i lunecuș, nu vezi alb... numai noroi.
De ce oare nu mai ninge? Iarna a uitat de noi?”.

Trist coboară de la geam și, în brațe cu pisica,
Pleacă spre bucătărie să o caute pe bunica.
- Răzvănele, iar ești trist... cine mi te-a supărat?
- Of, bunică, tu nu vezi că zăpada ne-a uitat?

Ar fi trebuit acum să mă dau cu săniuța,
Să fac oameni de zăpadă până-mi îngheață mânuța.
Și când colo peste tot e noroi și plouă, plouă...
Ba zărit-am și o floare... dacă nu mă-nșel chiar două!

A trecut și Anul Nou, dar zăpada tot nu vine...
Parcă vrea să-mi facă-n ciudă, să râdă nițel de mine!
Chiar sunt supărat, bunică, tare mult aș alerga
Prin troiene de zăpadă cu Pufi pe urma mea!

- Lasă, nu te mai gândi, nu mai fi nerăbdător,
Iarna sigur va veni și-o să-ți fie-atuncea dor
De căldură și de soare, de scădat și hoinărit;
Și-o să vrei să treacă iarna ce abia va fi sosit!

Hai mai bine să m-ajuti... Ia borcanul cu dulceață
Și întinde pe clătite, iar mâine de dimineață
Poate iarna va veni, de e timpul sorocit,
Și-ai să faci un om de nea ce zâmbeste fericit!

Bunicuța Luca

Dragostea dintâi

Elena Marin Alexe

*Întoarce-te la dragostea dintâi,
Eu cred acum că-i timpul de pe urmă.
E vremea care mușcă dureros,
Înghite raza albă de lumină.*

*Istoria ne spune c-au mai fost
În lume, catastrofe și necazuri,
Atâtea lacrimi cât să-nece omul,
Biet călător pe-oceanul cu talazuri.*

*Căci nu se-oprește răul nicidecum,
Cât va fi zi și noapte pe pământ.
Cel credincios prin rugă va răzbi,
Iar plânsul lui se va preface-n cânt.*

*Deci ca să poți să treci biruitor
Să nu te frângi sub teamă și ispite,
Primește dragostea în duhul tău
Ca-n vremurile bune dinainte.*

*Te-ntoarce ,dar, la dragostea dintâi...
Petrece mai mult timp în rugăciune,
Cere-i Lui Isus râvnă și putere,
Durerea zilei numai Lui i-o spune.*

*Hrănește-te cu sfântul Său Cuvânt,
Cu el îți spală inima, de-i frântă...
Vei înflori ca floarea de cais,
Te vei mira că sufletul îți cântă.*

*Atuncea când iubești se poate tot,
Căci dragostea îți dă pe dinafară.
Găsești plăcere binele să-l faci
Din zori de zi până se face seară.*

*Vei înțelege adevărul pur:
„În dragostea dintâi este putere!”.
Ea este foc ce arde ne-ncetat,
Dă la o parte orice barieră.*

